

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την προστασία των φυσικών και ημιφυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας

COM(88) 381 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στο Συμβούλιο στις 16 Αιγούστου 1988)

(88/C 247/03)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130Σ,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι το πρόγραμμα κοινοτικής δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος (1987-1992) (1) προβλέπει διατάξεις σχετικά με τη διατήρηση της φύσης και των φυσικών πόρων·

ότι η προστασία των φυσικών και ημιφυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας αποτελεί σημαντικό στοιχείο της πολιτικής του περιβάλλοντος· ότι η υποβάθμιση της ποιότητας των οικοτόπων και η μείωση του αριθμού των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας συνιστούν σοβαρή απειλή για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος·

ότι τα στοιχεία που απειλούν τους οικοτόπους και τα είδη άγριας πανίδας και χλωρίδας μπορεί να είναι και διασυνοριακής φύσεως· ότι, για το λόγο αυτό, είναι αναγκαίο να ληφθούν μέτρα προστασίας των οικοτόπων και των ειδών αυτών σε κοινοτικό επίπεδο· ότι για τον προσδιορισμό των προς προστασία ειδών θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι συνθήκες του περιβάλλοντος που επικρατούν στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας·

ότι η διατήρηση, η προστασία και η δελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος αποτελούν στόχο γενικού ενδιαφέροντος του οποίου την επίτευξη επιδιώκει η Κοινότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 130Π της συνθήκης·

ότι δεν είναι σκόπιμο, προς το παρόν, να περιληφθούν στην παρούσα οδηγία οικοτόποι και είδη άγριας πανίδας και χλωρίδας, που βρίσκονται στα μη ευρωπαϊκά εδάφη των κρατών μελών εξαιτίας των ουσιαστικών διαφορών που παρουσιάζουν ως προς τα βιολογικά και κλιματικά χαρακτηριστικά τους·

ότι, για να διασφαλιστεί η διατήρηση των απειλούμενων ειδών και την προστασία των απειλούμενων οικοτόπων, πρέπει να χαρακτηριστούν ως ζώνες ειδικής προστασίας εδάφη που επαρκούν σε αριθμό και σε μέγεθος σύμφωνα με επιμελώς καθορισμένο χρονοδιάγραμμα·

ότι, λαμβανομένης υπόψη της επείγουσας ανάγκης για δράση προκειμένου να προστατευθούν ορισμένοι απειλούμενοι οικοτόποι, είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν και να χαρακτηριστούν ως ζώνες ειδικής προστασίας, όσο το δυνατόν συντομότερα, οι δέκα σημαντικότερες περιοχές στην Κοινότητα·

ότι όλες οι χαρακτηρισμένες περιοχές, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που έχουν χαρακτηριστεί με βάση την οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορά τη διατήρηση των άγριων πτηνών (2), πρέπει να αποτελέσουν τμήμα ενός ευρωπαϊκού δικτύου που δεν αποβλέπει μόνο στην προστασία και τη δελτίωση των υφισταμένων φυσικών πόρων καθώς και στην αποκατάσταση των οικοτόπων που έχουν υποβαθμιστεί ή καταστραφεί, αλλά και στην καλύτερη δυνατή χρήση αυτών των πόρων, οι οποίοι προστατεύονται κατάλληλα με σκοπό τη διατήρηση της βιολογικής τους ποικιλίας· ότι το δίκτυο συμβάλει με τον τρόπο αυτό στην επίτευξη του στόχου που αφορά τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων·

ότι, κατά συνέπεια, ο χαρακτηρισμός ορισμένων περιοχών ως ζωνών ειδικής προστασίας διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο της γενικής στρατηγικής για την προστασία του περιβάλλοντος, επειδή συμβάλει στην επίτευξη ικανοποιητικού βαθμού ισορροπίας μεταξύ της προστασίας της φύσης και της οικονομικής ανάπτυξης, με βάση την καλύτερη χρήση των τοπικών πόρων και διαφοροποίηση των οικονομικών δραστηριοτήτων, καθώς και τις νέες μορφές διαχείρισης των γαιών·

ότι ο χαρακτηρισμός ορισμένων περιοχών ως ζωνών ειδικής προστασίας δεν σημαίνει ότι στις μη χαρακτηρισμένες περιοχές επιτρέπεται η αλόγιστη εκμετάλλευση της φύσης και ότι η ορθή διαχείριση των γαιών εκτός των χαρακτηρισμένων περιοχών πρέπει να διασφαλίζει τη διατήρηση των βιολογικών συστημάτων που συνδέουν αυτές τις ζώνες·

ότι υπάρχει ανάγκη προστασίας των διακριτικών γνωρισμάτων του τοπίου·

(1) ΕΕ αριθ. C 328 της 7. 12. 1987, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 103 της 25. 4. 1979, σ. 1.

ότι πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα παρεκκλίσεων από την υποχρέωση χαρακτηρισμού των ζωνών ειδικής προστασίας δεδομένων των ειδικών κοινωνικο-οικονομικών συνθηκών, εφόσον διατηρείται πλήρως η συνοχή του ευρωπαϊκού δικτύου καθώς και το δυναμικό του διατήρησης των σχετικών οικοτόπων και ειδών·

ότι είναι ενδεχομένως αναγκαίο να αναληφθούν πρωτοβουλίες για την προώθηση της κοινής ή της συντονισμένης διαχείρισης διαμεθοριακών περιοχών που έχουν μεγάλη σημασία για τη διατήρηση των απειλούμενων ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας, τη συντήρηση των αγριότοπων καθώς και τη μεταφορά τεχνογνωσίας σχετικά με τη διαχείριση ζωνών ειδικής προστασίας·

ότι στις πολιτικές εθνικού, περιφερειακού και τοπικού προγραμματισμού πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η διατήρηση των οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας και ότι, ως εκ τούτου, κάθε έργο και κάθε αναπτυξιακό σχέδιο ή πρόγραμμα που ενδέχεται να θίγει τις ζώνες ειδικής προστασίας πρέπει να υποβάλλεται αφού εκτιμηθούν οι επιπτώσεις του στο περιβάλλον και ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να τροποποιηθεί η οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1)·

ότι απαιτείται ένα γενικό σύστημα προστασίας για ορισμένα είδη χλωρίδας και πανίδας που δεν καλύπτονται ήδη από την οδηγία 79/409/ΕΟΚ·

ότι η εκμετάλλευση ορισμένων ειδών υπόκειται σε σχέδιο διαχείρισης, όπως απαιτεί το βιολογικό τους καθεστώς και ότι, στο πλαίσιο τέτοιων σχεδίων διαχείρισης, δεν πρέπει να επιβαρύνονται αδικαιολόγητα η βιομηχανία ή το εμπόριο·

ότι ορισμένα μέσα σύλληψης ή θανάτωσης και ορισμένοι τρόποι θήρας από μεταφορικά μέσα πρέπει να απαγορευθούν εξαιτίας της υπερβολικής πίεσης που ασκούν ή είναι δυνατόν να ασκούν στα σχετικά είδη ή εξαιτίας περιττής σκληρότητας·

ότι, εξαιτίας της σημασίας που αποδίδεται σε ορισμένες ειδικές καταστάσεις, πρέπει να προβλέπεται η δυνατότητα παρεκκλίσεων, υπό ορισμένες προϋποθέσεις και με παρακολούθηση εκ μέρους της Επιτροπής·

ότι η Επιτροπή συντάσσει περιοδικά συνοπτική έκθεση βασισμένη, μεταξύ άλλων, στις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη όσον αφορά την εφαρμογή εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται βάσει της παρούσας οδηγίας·

ότι η διατήρηση των φυσικών και ημιφυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας παρουσιάζει ακόμα προβλήματα που απαιτούν τη διεξαγωγή εργασιών επιστημονικής έρευνας και αξιολόγησης·

ότι το Συμβούλιο πρέπει να εγκρίνει τροποποιήσεις των άρθρων της οδηγίας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 130Ρ της συνθήκης·

ότι είναι αναγκαίο να προσαρμοστούν γρήγορα ορισμένα παραρτήματα υπό το φως της τεχνικής και επιστημονικής προόδου· ότι, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των μέτρων που απαιτούνται γι' αυτό το σκοπό, πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία με την οποία καθιερώνεται στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στο πλαίσιο μιας επιτροπής για την προσαρμογή στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο·

ότι πρέπει να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της παρακολούθησης των διοικητικών και των πληθυσμών των απειλούμενων ειδών των οποίων οι οικοτόποι χρειάζονται πλήρη προστασία·

ότι πρέπει να ληφθεί μέριμνα, σε συνεννόηση με την Επιτροπή, για να διασφαλιστεί ότι η εισαγωγή ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας, που δεν απαντώνται εκ φύσεως στο ευρωπαϊκό έδαφος των κρατών μελών, δεν δλάπτει την τοπική χλωρίδα και πανίδα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία αποβλέπει στη διατήρηση των φυσικών και ημιφυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας στα ευρωπαϊκά εδάφη των κρατών μελών στα οποία εφαρμόζεται η συνθήκη, περιλαμβανομένων των θαλασσίων περιοχών που υπάγονται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν να αναγκαία μέτρα για τη διατήρηση της αφθονίας και ποικιλίας των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας, σε επίπεδο που να ανταποκρίνεται ιδιαίτερα στις οικολογικές, επιστημονικές και πολιτιστικές απαιτήσεις και στις ανάγκες των υποειδών, ποικιλιών, μορφών και πληθυσμών που κινδυνεύουν τοπικά, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις οικονομικές και ψυχαγωγικές απαιτήσεις.

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

α) ως *απειλούμενα είδη* νοούνται:

- τα είδη που απειλούνται με εξαφάνιση, και συγκεκριμένα τάξεις που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν και των οποίων η επιδίωξη δεν είναι πιθανή εφόσον συνεχιστεί η επίδραση των παραγόντων που λειτουργούν ως αίτια της εξαφάνισης· συμπεριλαμβάνονται στην κατηγορία αυτή τάξεις των οποίων ο αριθμός μειώθηκε σε κρίσιμο επίπεδο ή των οποίων οι οικοτόποι περιορίστηκαν τόσο δραστικά ώστε κρίνεται ότι αντιμετωπίζουν άμεσο κίνδυνο εξαφάνισης, και
- τα ευπρόσδλητα είδη, και συγκεκριμένα τάξεις που πιστεύεται ότι τείνουν να μεταπέσουν, στο άμεσο μέλλον, στην κατηγορία των ειδών που απειλούνται με εξαφάνιση εφόσον συνεχιστεί η επίδραση των

(1) ΕΕ αριθ. L 175 της 5. 7. 1985, σ. 40.

παραγόντων που λειτουργούν ως αίτια της εξαφάνισης. Συμπεριλαμβάνονται στην κατηγορία αυτή τάξεις των οποίων η πλειονότητα ή όλοι οι πληθυσμοί υφίστανται μείωση εξαιτίας της υπερεκμετάλλευσης, της εκτεταμένης καταστροφής των οικοτόπων ή άλλων περιβαλλοντικών οχλήσεων, τάξεις των οποίων οι πληθυσμοί έχουν υποστεί σοβαρή μείωση και για τις οποίες δεν έχει ακόμα επιτευχθεί απόλυτη ασφάλεια, καθώς και τάξεις των οποίων οι πληθυσμοί εξακολουθούν να υπάρχουν σε αφθονία αλλά απειλούνται από σοβαρούς αντίξοους παράγοντες σε όλη την έκταση του χώρου που καταλαμβάνουν, και

- ενδημικά είδη, περιορισμένης εξάπλωσης, που αντιμετωπίζουν λανθάνουσα απειλή·

6) ως *οικότοπος* νοείται:

- ο συνήθης τόπος διαβίωσης, το φυσικό περιβάλλον ή η φυσική περιοχή ενός καθορισμένου είδους ή πληθυσμού καθορισμένου είδους,
- χαρακτηριστικός τύπος εδάφους, χώρου ή τοποθεσίας που διακρίνεται εξαιτίας φυσικών, γεωγραφικών, βλαστητικών ή άλλων γνωρισμάτων·

γ) ως *απειλούμενος οικότοπος* νοείται:

- είδος περιβάλλοντος που χαρακτηρίζεται από σύνολο ιδίων διοικητικών συνθηκών και από ίδια διοικητικότητα και απειλείται με εξαφάνιση ή υποβάθμιση εξαιτίας της σπανιότητάς του ή της ευπάθειας των οικολογικών του συνθηκών ή εξαιτίας της ευπάθειας των περισσότερων ειδικών και χαρακτηριστικών ειδών του ή εξαιτίας της πορείας του προς το να γίνει σπάνιος. Με τον όρο «εξαφάνιση» νοείται η μετάβαση σε άλλη κατηγορία στο πλαίσιο της γενικής ταξινόμησης των οικοτόπων. Με τον όρο «υποβάθμιση» νοείται η μείωση των χαρακτηριστικότερων στοιχείων του, χωρίς αλλαγή κατηγορίας·

δ) ως *δείγμα* νοείται:

- κάθε ζώο ή φυτό, ζωντανό ή μη, το οποίο ανήκει στα είδη που καθορίζονται σύμφωνα με τα παραρτήματα II και III, οποιοδήποτε μέρος ή προϊόν αυτού καθώς και κάθε άλλο συστατικό ως προς το οποίο, από συνοδευτικό έγγραφο, συσκευασία, σήμα, ετικέτα ή άλλα στοιχεία, προκύπτει ότι πρόκειται για μέρος ή προϊόντα ζώων ή φυτών των ειδών αυτών·

ε) ως *περιφέρειες* νοούνται:

- οι γεωγραφικές ενότητες που ορίζονται στην ονοματολογία των εδαφικών ενότητων για στατιστικούς λόγους (NUTS) της Στατιστικής Υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Eurostat:

- στο επίπεδο II για την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Πορτογαλία και το Ηνωμένο Βασίλειο,

- στο επίπεδο I για τα άλλα κράτη μέλη.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΤΟΠΩΝ

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν τη διατήρηση των φυσικών και ημιφυσικών οικοτόπων της άγριας πανίδας και χλωρίδας, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στους οικοτόπους των απειλούμενων ειδών, ειδικά των απειλούμενων ειδών που ενδημούν στο ευρωπαϊκό έδαφος των κρατών μελών, καθώς και στους απειλούμενους φυσικούς και ημιφυσικούς οικότοπους, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 5

1. Για τους οικοτόπους των ειδών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I καθώς και τους τύπους οικοτόπων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα IV λαμβάνονται ειδικά μέτρα διατήρησης προκειμένου να εξασφαλιστεί η σε ικανοποιητικό επίπεδο επιδίωξη των εν λόγω ειδών στην περιοχή φυσιολογικής διασποράς τους καθώς και η διατήρηση των εν λόγω οικοτόπων σε όλες τις περιοχές στις οποίες απαντώνται.

2. Τα κράτη μέλη, σε προθεσμία δύο ετών από τη λήξη της περιόδου που καθορίζεται στο άρθρο 27, χαρακτηρίζουν ως ζώνες ειδικής προστασίας τις περιοχές που πληρούν τα κριτήρια του παραρτήματος Va. Εφόσον, μετά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας, δεν έχουν χαρακτηριστεί από τα κράτη μέλη οι δέκα σημαντικότερες περιοχές στην Κοινότητα, αυτές που εναπομένουν προς χαρακτηρισμό προσδιορίζονται από την Επιτροπή στη διάρκεια του επομένου έτους σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 και χαρακτηρίζονται ανάλογα από τα κράτη μέλη σε προθεσμία ενός έτους από την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής.

3. Σε προθεσμία οκτώ ετών, το αργότερο, από τη λήξη της περιόδου που καθορίζεται στο άρθρο 27, τα κράτη μέλη χαρακτηρίζουν ως ζώνες ειδικής προστασίας τις περιοχές που επαρκούν σε αριθμό και έκταση ώστε να εξασφαλιστεί:

- η επιδίωξη, σε ικανοποιητικό βαθμό, των πληθυσμών των ειδών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I σε όλες τις περιφέρειες στις οποίες απαντώνται·
- η προστασία των απειλούμενων οικοτόπων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα IV με την αντίστοιχη πανίδα και χλωρίδα τους, σε όλες τις περιφέρειες στις οποίες απαντώνται.

Για το χαρακτηρισμό των περιοχών αυτών, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν, κυρίως, τα κριτήρια που ορίζονται στο παράρτημα Vδ. Λαμβάνουν, τουλάχιστον, υπόψη το χρονοδιάγραμμα και τις προτεραιότητες που ορίζονται στο κοινό πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

4. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή όλες τις σχετικές πληροφορίες για κάθε περιοχή που χαρακτηρίζουν βάσει των παραγράφων 2 και 3, χρησιμοποιώντας το έντυπο που καθορίζεται σύμφωνα με το παράρτημα VI.

5. Για τις περιοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από τα κριτήρια που ορίζονται στο παράρτημα V6) εφόσον, με βάση επιστημονικά στοιχεία και την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, η αρμόδια για την προστασία της φύσης αρχή είναι πεπεισμένη ότι, στην περιοχή που εμπίπτει στην αρμοδιότητά της, εξασφαλίζεται πλήρως η συνοχή του ευρωπαϊκού δικτύου που αναφέρεται στο άρθρο 6 και το δυναμικό του διατήρησης των σχετικών οικοτόπων και των σχετικών ειδών. Οι λόγοι που στηρίζουν τις παρεκκλίσεις αυτού του είδους κοινοποιούνται και ανακοινώνονται στην Επιτροπή.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή με σκοπό τη δημιουργία του ευρωπαϊκού δικτύου των χαρακτηρισμένων ζωνών ειδικής προστασίας, το οποίο ονομάζεται «Natura 2000». Το ευρωπαϊκό δίκτυο απαρτίζεται από περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί σύμφωνα με την οδηγία 79/409/ΕΟΚ καθώς και από περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη πρόβλεψη πριν από τη λήξη της περιόδου που καθορίζεται στο άρθρο 27, οι περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τη σύμβαση Ramsar θεωρούνται επίσης χαρακτηρισμένες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Το ευρωπαϊκό δίκτυο απαρτίζεται από περιοχές επαρκείς σε αριθμό και έκταση ώστε να εξασφαλίζεται η διατήρηση καθενός από τα είδη που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I σε ικανοποιητικό βαθμό, καθώς και η προστασία των τύπων οικοτόπων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα IV, σε όλες τις περιφέρειες στις οποίες απαντώνται. Το ευρωπαϊκό δίκτυο εξασφαλίζει ότι τα εδάφη αυτά συνιστούν αρμονικό σύνολο, το οποίο ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις για την προστασία των προαναφερθέντων ειδών και οικοτόπων στις θαλάσσιες και χερσαίες γεωγραφικές ζώνες όπου εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία.

2. Σε προθεσμία δύο ετών από τη λήξη της περιόδου που ορίζεται στο άρθρο 27, η Επιτροπή υιοθετεί κοινό πρόγραμμα για την ανάπτυξη και την ενίσχυση του ευρωπαϊκού δικτύου σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται βάσει του άρθρου 23. Το κοινό πρόγραμμα αναθεωρείται στο τέλος της οκταετούς περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3. Επιπλέον, στο κοινό πρόγραμμα προσδιορίζονται τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, στις ενδεδειγμένες θαμνίδες αρμοδιότητας, από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη ώστε να προωθηθεί η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Στα μέτρα αυτά είναι δυνατόν να περιλαμβάνονται προδιαγραφές στον τομέα της προστασίας, εκπαιδευτική υποδομή και σχέδια διαχείρισης, έρευνα και μελέτες, επιτόπια πειράματα, προγράμματα παρακολούθησης και αναγκαίους πόρους.

Άρθρο 7

1. Όσον αφορά τις ζώνες ειδικής προστασίας που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3, τα κράτη μέλη

λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να αποφευχθούν η ρύπανση ή η φθορά των οικοτόπων ή τυχόν άλλες οχλήσεις που επιδρούν στην πανίδα και στη χλωρίδα, εφόσον αυτές έχουν αξιόλογες επιπτώσεις, όσον αφορά τους στόχους της παρούσας οδηγίας, στα είδη ή τους τύπους των οικοτόπων που δικαιολογούν το χαρακτηρισμό της περιοχής.

2. Τα κράτη μέλη εξετάζουν, ειδικότερα, το ζήτημα του καθεστώτος προστασίας που πρέπει να προβλεφθεί για τις περιοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και την κατάρτιση ολοκληρωμένων σχεδίων διαχείρισης που να ανταποκρίνονται στις οικολογικές ανάγκες των σχετικών ειδών και οικοτόπων. Για τον χαρακτηρισμό των προστατευόμενων περιοχών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, υιοθετείται κοινή μεθοδολογία σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 23.

3. Εφόσον είναι αναγκαίο για την εξασφάλιση ικανοποιητικού καθεστώτος διατήρησης ενός είδους, τα κράτη μέλη προβλέπουν την αποκατάσταση κατεστραμμένων ή υποδαμισμένων διοτόπων ή τη δημιουργία νέων διοτόπων.

Άρθρο 8

1. Εκτός από τις ζώνες ειδικής προστασίας που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3, τα κράτη μέλη προσπαθούν επίσης να αποφύγουν τη ρύπανση ή υποδαμισμό των φυσικών και ημιφυσικών οικοτόπων.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, επιπλέον, όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε να εξασφαλίσουν την προστασία διακριτικών γνωρισμάτων του τοπίου και ιδίως εκείνων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα VII, τα οποία έχουν εξαιρετική σημασία για την τοπική άγρια πανίδα και χλωρίδα.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν παρεκκλίσεις από τις διατάξεις της παραγράφου 2 μέσα στα όρια της ελάχιστης αναγκαίας έκτασης, εφόσον οι επιπτώσεις τους είναι δυνατόν να αντισταθμίζονται ώστε να μην έχουν δυσμενείς συνέπειες στη διατηρησιμότητα των βιολογικών συστημάτων που συνδέουν τις ζώνες ειδικής προστασίας ή στα είδη των οποίων η διατήρηση δεν μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο με τον καθορισμό ζωνών ειδικής προστασίας.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη συνδράμουν την Επιτροπή στην προώθηση:

α) της κοινής ή συντονισμένης διαχείρισης των διαμεθοριακών περιοχών που έχουν μεγάλη σημασία για τη διατήρηση των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που καθορίζονται σύμφωνα με τα παραρτήματα I και II ή για την προστασία των απειλούμενων οικοτόπων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα IV·

β) της διατήρησης των αγριότοπων σε όλη την έκταση της Κοινότητας·

γ) της μεταφοράς τεχνογνωσίας όσον αφορά τη διαχείριση περιοχών ειδικής προστασίας.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ*Άρθρο 10*

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την ενσωμάτωση μέτρων προστασίας στις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές πολιτικές σχεδιασμού και ανάπτυξης ώστε να αποφεύγεται η βλάβη σε φυσικούς και ημιφυσικούς οικοτόπους και η απώλεια ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας (με ιδιαίτερη αναφορά σε πληθυσμούς ή αποικίες απειλούμενων ειδών).

Διασφαλίζουν, επίσης, ότι τα άτομα που συμμετέχουν στο σχεδιασμό και την εφαρμογή των εν λόγω πολιτικών καθώς και το κοινό, είναι επαρκώς πληροφορημένα σχετικά με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 11

Η οδηγία 85/337/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 4 παράγραφος 2 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Εντούτοις, όλα τα σχέδια έργων που εκτελούνται μέσα σε ζώνη ειδικής προστασίας η οποία ανήκει στο ευρωπαϊκό δίκτυο που έχει συσταθεί δυνάμει της οδηγίας .../.../ΕΟΚ ή τα οποία ενδέχεται να θίγουν το διατηρητέο δυναμικό μιας τέτοιας ζώνης, υποβάλλονται σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

Όλα τα αναπτυξιακά σχέδια ή προγράμματα που ενδέχεται να επηρεάσουν ζώνες ειδικής προστασίας υποβάλλονται σε ανάλογη εκτίμηση.»

β) στο άρθρο 6 παράγραφος 1 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι αρχές που είναι υπεύθυνες για την προστασία και τη διαχείριση ζωνών ειδικής προστασίας, καθώς και άλλοι σχετικοί οργανισμοί τους οποίους ενδεχομένως αφορά το σχέδιο έργου ή το αναπτυξιακό σχέδιο ή πρόγραμμα, να συνεργάζονται στενά κατά τις διαδικασίες της εκτίμησης και να κοινοποιείται η τελική τους γνώμη.»

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ*Άρθρο 12*

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την καθιέρωση γενικού συστήματος προστασίας για τα ζωικά είδη, που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II στοιχείο α), με το οποίο απαγορεύονται ιδιαίτερα:

α) κάθε μορφής αρπαγή, σύλληψη και εκ προθέσεως καταστροφή, κάκωση ή θανάτωση·

β) η εκ προθέσεως ενόχληση, ιδίως κατά την περίοδο αναπαραγωγής, εξάρτησης και χειμερίας νάρκης, όταν αυτή έχει σημαντικές συνέπειες όσον αφορά τους στόχους της παρούσας οδηγίας·

γ) η εκ προθέσεως καταστροφή ή συλλογή αυγών από τη φύση ή η κατοχή τους έστω και κενών·

δ) η κατοχή και η πώληση δειγμάτων που έχουν ληφθεί από τη φύση.

2. Η απαγόρευση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχεία α), β) και δ) εφαρμόζεται σε όλα τα στάδια της ζωής των ζώων στα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την καθιέρωση γενικού συστήματος προστασίας για τα φυτικά είδη που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II στοιχείο β), με το οποίο απαγορεύονται ιδιαίτερα:

α) η συγκομιδή, η συλλογή, η κοπή, η εκρίζωση ή περαιτέρω καταστροφή των φυτών αυτών στη φύση·

β) η κατοχή και πώληση δειγμάτων των ειδών αυτών που έχουν ληφθεί από τη φύση.

2. Οι απαγορεύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) εφαρμόζονται σε όλα τα στάδια της ζωής των φυτών στα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα III.

2. Η εκμετάλλευση — εμπορική ή άλλου είδους — των ειδών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα III στοιχείο α) επιτρέπεται μόνο για είδη των οποίων ο πληθυσμός παρουσιάζεται σταθερός ή αυξανόμενος και πρέπει να γίνεται εντός αποδεκτών ορίων. Η εκμετάλλευση αυτή υπόκειται σε σχέδιο διαχείρισης όπως καθορίζεται στο παράρτημα VIII, προκειμένου να διατηρούνται οι άγριοι πληθυσμοί των εν λόγω ειδών σε ικανοποιητικό επίπεδο και να αποφεύγεται η τοπική εξαφάνιση ή η σοβαρή όχλησή τους.

3. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν την εκρίζωση των ζωντανών άγριων φυτών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα III στοιχείο β) στο σύνολό τους ή τμηματικά (είτε την αφαίρεση των δολδών, ριζωμάτων ή/και ριζωμάτων υπογείων μερών τους στο σύνολό τους ή τμηματικά) για εμπορική χρήση ή πώληση, εκτός από τα είδη των οποίων:

α) ο πληθυσμός παρουσιάζεται σταθερός ή αυξανόμενος και

β) η εκμετάλλευση γίνεται εντός αποδεκτών ορίων· κάθε εκμετάλλευση αυτού του είδους υπόκειται σε σχέδιο διαχείρισης όπως καθορίζεται στο παράρτημα VIII.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την απαγόρευση της πώλησης και του εμπορίου φυτών ή τμημάτων φυτών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα III στοιχείο β) (περιλαμβανομένων των δολδών, ριζωμάτων

ή/και ριζωματοδών υπογείων μερών τους) και έχουν εκριζωθεί από τη φύση, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εκμετάλλευση υπόκειται σε σχέδιο διαχείρισης όπως καθορίζεται στο παράρτημα VIII. Τα εν λόγω μέτρα καλύπτουν την προσφορά ή την έκθεση για πώληση και τη μεταφορά με σκοπό την πώληση.

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, εφόσον είναι αναγκαίο, άλλα μέτρα, ιδίως:

- α) την καθιέρωση περιόδων απαγόρευσης της θήρας ή της συγκομιδής ή/και άλλα κανονιστικά μέτρα για την εκμετάλλευση·
- β) την προσωρινή ή τοπική απαγόρευση της εκμετάλλευσης, προκειμένου να επιτραπεί στους υφιστάμενους πληθυσμούς να επανέλθουν σε ικανοποιητικό επίπεδο·
- γ) τη ρύθμιση της πώλησης, κατοχής με σκοπό την πώληση, μεταφοράς για πώληση ή προσφοράς για πώληση δειγμάτων.

Άρθρο 15

Όσον αφορά τη σύλληψη ή τη θανάτωση ειδών άγριας πανίδας που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα III στοιχείο α) και στις περιπτώσεις όπου, σύμφωνα με το άρθρο 17, εφαρμόζονται παρεκκλίσεις για την αρπαγή, σύλληψη και θανάτωση ειδών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II στοιχείο α), τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να απαγορεύσουν:

- α) τη χρήση των μέσων που καθορίζονται στο παράρτημα IX στοιχείο α)·
- β) την κατασκευή, πώληση και χρήση των μη επιλεκτικών συσκευών σύλληψης ή θανάτωσης που αναφέρονται στο παράρτημα IX στοιχείο β)·
- γ) τη θήρα από μέσα μεταφοράς και υπό τις συνθήκες που αναφέρονται στο παράρτημα IX στοιχείο γ).

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η παράκτια αλιεία και η προστασία των καλλιέργειών με δίχτυα δεν θλάττουν τη διατήρηση των απειλούμενων ειδών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II και — κατά το δυνατόν — των άλλων ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας.

Άρθρο 17

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις των άρθρων 12, 13 και 14 καθώς και από την απαγόρευση της χρήσης των μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 15 στοιχείο α), εφόσον δεν υπάρχει άλλη ικανοποιητική λύση και η παρέκκλιση δεν θίγει τη διατήρηση σε ικανοποιητικό επίπεδο των σχετικών πληθυσμών στην περιοχή όπου διαδιούν φυσιολογικά:

- α) για λόγους προστασίας της άγριας πανίδας και χλωρίδας·
- β) για να αποφευχθούν σοβαρές ζημιές στις καλλιέργειες, στα ζώοντα ζώα, στα δάση, στην αλιεία, στα ύδατα και στις άλλες μορφές ιδιοκτησίας·

γ) για λόγους δημόσιας υγείας και ασφαλείας·

δ) για ερευνητικούς και εκπαιδευτικούς σκοπούς, για τη δημιουργία νέων πληθυσμών, για την επανεισαγωγή και για την αναπαραγωγή που είναι αναγκαία γι' αυτούς τους σκοπούς καθώς και για τον τεχνητό πολλαπλασιασμό των φυτών·

ε) για να επιτρέψουν, υπό προϋποθέσεις η πλήρωση των οποίων επιτρεφτεί αυστηρά, σε επιλεκτική δάση και σε περιορισμένη έκταση, την αρπαγή ή την κατοχή ορισμένων άγριων ζώων και φυτών σε μικρό αριθμό.

2. Τα κράτη μέλη απευθύνουν κάθε χρόνο στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με τις παρεκκλίσεις που έχουν εφαρμοστεί δυνάμει του παρόντος άρθρου.

3. Στις εκθέσεις πρέπει να αναφέρονται:

- α) τα είδη που αποτελούν αντικείμενο παρέκκλισης·
- β) τα μέσα, οι διατάξεις ή οι μέθοδοι σύλληψης ή θανάτωσης που επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν·
- γ) οι συνθήκες κινδύνου και οι χρονικές και τοπικές συνθήκες υπό τις οποίες έχουν επιτραπεί παρεκκλίσεις·
- δ) η αρχή που είναι εξουσιοδοτημένη να δηλώσει ότι πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις και να λάβει απόφαση ως προς τα μέσα, τις διατάξεις ή τις μεθόδους που μπορούν να χρησιμοποιηθούν, τους περιορισμούς και τα αρμόδια πρόσωπα·
- ε) οι έλεγχοι που πρέπει να πραγματοποιηθούν.

Άρθρο 18

Τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν σε καμιά περίπτωση τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει των διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας όσον αφορά την εφαρμογή στην Κοινότητα της σύμβασης για το διεθνές εμπόριο των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που απειλούνται με εξαφάνιση.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Άρθρο 19

1. Στο τέλος της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 και, στη συνέχεια κάθε τρία χρόνια, τα κράτη μέλη συντάσσουν έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Η έκθεση αυτή είναι στη διάθεση του κοινού και διαδίδεται στην Επιτροπή.

2. Η Επιτροπή συντάσσει συνοπτική έκθεση βάσει των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και των αποτελεσμάτων των ερευνών που διεξάγονται στο πλαίσιο του κοινοτικού προγράμματος έρευνας και ανάπτυξης (Ε & Α) για το περιβάλλον. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει αξιολόγηση της προόδου που έχει επιτευχθεί δυνάμει της οδηγίας. Το τμήμα του σχεδίου της έκθεσης που περιλαμ-

δάνει τις πληροφορίες που παρείχε ένα κράτος μέλος διαβιβάζεται για επαλήθευση στις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους. Η Επιτροπή δημοσιεύει το οριστικό κείμενο της έκθεσης και τη διαβιβάζει στα κράτη μέλη, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

3. Κάθε χρόνο η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τον κατάλογο των χαρακτηρισμένων περιοχών που κοινοποιούν τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι περιοχές που χαρακτηρίζονται με βάση την παρούσα οδηγία επισημαίνονται ευκρινώς με επιγραφές που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα Χ.

ΕΡΕΥΝΑ

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τις αναγκαίες έρευνες και εργασίες με σκοπό την προστασία, τη διαχείριση και την εκμετάλλευση των πληθυσμών όλων των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που αναφέρονται στο άρθρο 1.

2. Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στις έρευνες και τις εργασίες για τα θέματα που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα XI, ενώ ενθαρρύνεται η υπερεθνική συνεργατική έρευνα. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες πληροφορίες που της επιτρέπουν να λάβει κατάλληλα μέτρα για το συντονισμό των ερευνών και εργασιών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

3. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ενθαρρύνουν την πολυεπιστημονική ανάλυση και αξιολόγηση, με στόχο την αύξηση των επιστημονικών γνώσεων στις οποίες είναι δυνατόν να στηριχθούν τα μέτρα που εφαρμόζονται δυνάμει αυτής της οδηγίας. Οι πληροφορίες αυτού του είδους πρέπει να είναι προσιτές στο κοινό.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ

Άρθρο 21

Οποιαδήποτε τροποποίηση των άρθρων της παρούσας οδηγίας αποφασίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 130Σ δεύτερη παράγραφος της συνθήκης, από το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 22

1. Στις περιπτώσεις που τα άρθρα της παρούσας οδηγίας προβλέπουν τον καθορισμό στοιχείων σύμφωνα με τα παραρτήματα αυτής, τα εν λόγω στοιχεία εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 23 εντός του έτους που ακολουθεί την ημερομηνία της κοινοποίησης.

2. Οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23.

Άρθρο 23

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή για την προσαρμογή της παρούσας οδηγίας στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, την οποία απαρτίζουν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η Επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών στην Επιτροπή σταθμίζονται σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει μέτρα τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν αμέσως. Εάν, όμως, τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που έχει διατυπώσει η Επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

- η Επιτροπή μπορεί να αναβάλλει, επί ένα μήνα το πολύ, από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής, την εφαρμογή των μέτρων που έχουν αποφασιστεί από αυτήν,
- το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση μέσα στην εν λόγω προθεσμία.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Άρθρο 24

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την παρακολούθηση των οικοκοινοτήτων και των πληθυσμών των ειδών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I στις περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί δυνάμει του άρθρου 5. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που προκύπτουν από την παρακολούθηση, έτσι ώστε να μπορέσει να αναλάβει τις κατάλληλες συντονιστικές πρωτοβουλίες που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας.

2. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη συνεργάζονται για την εξασφάλιση συνοχής μεταξύ των μεθόδων παρακολούθησης και μέτρησης.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25

1. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη:

- α) ενθαρρύνουν την επανεισαγωγή των εγχώριων ειδών άγριας χλωρίδας και πανίδας εφόσον τούτο συμβάλει στη διατήρηση των ειδών αυτών, με την προϋπόθεση ότι, από σχετική έρευνα που έχει διεξαχθεί υπό το φως της

εμπειρίας άλλων κρατών μελών ή αλλού, έχει, επίσης, αποδειχθεί ότι η επανεισαγωγή αυτή είναι αποτελεσματική και αποδεκτή.

- 6) μεριμνούν ώστε η εισαγωγή στη φύση ειδών που δεν απαντώνται φυσιολογικά σε άγρια κατάσταση στην εν λόγω περιοχή να μην προξενεί βλάβη στην τοπική πανίδα και χλωρίδα ή στους φυσικούς της οικοτόπους. Σχετικά με το θέμα αυτό συμβουλευούνται την Επιτροπή.
- γ) προωθούν την εκπαίδευση και τη γενική ενημέρωση σχετικά με την ανάγκη της διατήρησης των ειδών της άγριας πανίδας και χλωρίδας και των οικοτόπων της.

Άρθρο 26

Η εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί να οδηγήσει σε υποβάθμιση της σημερινής κατάστασης όσον αφορά τη διατήρηση των

ειδών και κοινοτήτων άγριας πανίδας και χλωρίδας που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Άρθρο 27

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία σε προθεσμία δύο ετών από την κοινοποίησή της. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την οδηγία.

Άρθρο 28

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Δυνάμει του παρόντος παραρτήματος καθορίζονται τα ζώα και τα φυτά των οποίων οι οικοτόποι απειλούνται στην Κοινότητα

- α) Ζώα
6) Φυτά

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Δυνάμει του παρόντος παραρτήματος καθορίζονται τα είδη ζώων και φυτών που απειλούνται στην Κοινότητα

- α) Ζώα
6) Φυτά

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Δυνάμει του παρόντος παραρτήματος καθορίζονται τα ζώα και τα φυτά των οποίων η εκμετάλλευση πρέπει να υπόκειται σε σχέδιο διαχείρισης

- α) Ζώα
6) Φυτά

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Δυνάμει του παρόντος παραρτήματος καθορίζονται οι φυσικοί και οι ημιφυσικοί οικοτόποι που απειλούνται στην Κοινότητα

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Vα***Κριτήρια για το χαρακτηρισμό περιοχών ως ζώνες ειδικής προστασίας, σημαντικές στην Ευρώπη για τη διατήρηση της φύσης, τα οποία πρέπει να εφαρμοστούν εντός των δύο πρώτων ετών μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας**

Τα κριτήρια για το χαρακτηρισμό περιοχών ως ζώνες ειδικής προστασίας, σημαντικές για τη διατήρηση της φύσης στην Κοινότητα, είναι τα ακόλουθα:

κριτήριο 1: ύπαρξη απειλούμενων ειδών φυτών ή ζώων,

κριτήριο 2: ύπαρξη απειλούμενων οικοτόπων.

Για την εφαρμογή του κριτηρίου 1, πρέπει να χαρακτηρίζονται ως ζώνες ειδικής προστασίας τουλάχιστον εκείνες οι περιοχές που πληρούν μία ή και τις δύο από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- συγκαταλέγονται μεταξύ των 10 περιοχών της Κοινότητας που είναι οι σημαντικότερες για τη διατήρηση καθενός από τα είδη που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I,
- συγκαταλέγονται μεταξύ των δύο περιοχών μιας περιφέρειας που είναι οι σημαντικότερες για τη διατήρηση των ειδών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I, εφόσον η εν λόγω περιφέρεια περιλαμβάνει περιοχές σημαντικές από περιφερειακή άποψη για τα είδη αυτά.

Για την εκτίμηση της σημασίας των περιοχών λαμβάνονται υπόψη, η έκταση της περιοχής, ο πληθυσμός που διαβιόσ' αυτή και η χρονική της σταθερότητα.

Για την εφαρμογή του κριτηρίου 2 πρέπει να χαρακτηρίζονται τουλάχιστον εκείνες οι περιοχές που πληρούν μία από τις δύο ακόλουθες προϋποθέσεις:

- συγκαταλέγονται μεταξύ των 10 περιοχών της Κοινότητας που είναι οι σημαντικότερες για τη διατήρηση καθενός από τους τύπους οικοτόπων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα IV,
- συγκαταλέγονται μεταξύ των δύο περιοχών μιας περιφέρειας που είναι οι σημαντικότερες για τη διατήρηση καθενός από τους τύπους οικοτόπων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα IV, εφόσον η εν λόγω περιφέρεια περιλαμβάνει περιοχές σημαντικές από περιφερειακή άποψη για τους οικοτόπους αυτούς. Για την εκτίμηση της σημασίας των περιοχών αυτών, λαμβάνονται υπόψη η έκταση και η αντιπροσωπευτικότητα τους.

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V6***Κριτήρια για το χαρακτηρισμό περιοχών ως ζώνες ειδικής προστασίας, σημαντικές στην Ευρώπη για τη διατήρηση της φύσης**

Τα κριτήρια για το χαρακτηρισμό περιοχών ως ζώνες ειδικής προστασίας, σημαντικές για τη διατήρηση της φύσης στην Κοινότητα, βασίζονται:

κριτήριο 1: στην ύπαρξη απειλούμενων ειδών φυτών ή ζώων,

κριτήριο 2: στην ύπαρξη απειλούμενων οικοτόπων,

κριτήριο 3: στην αφθονία μιας ταξινομικής ομάδας (είδος, οικογένεια) σε μια περιοχή.

Για την εφαρμογή του κριτηρίου 1 χαρακτηρίζονται ως ζώνες ειδικής προστασίας τουλάχιστον εκείνες οι περιοχές που πληρούν μία ή και τις δύο από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- συγκαταλέγονται μεταξύ των 100 περιοχών της Κοινότητας που είναι οι σημαντικότερες για τη διατήρηση καθενός από τα είδη που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I,
- συγκαταλέγονται μεταξύ των πέντε περιοχών μιας περιφέρειας που είναι οι σημαντικότερες για τη διατήρηση καθενός από τα είδη που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I, εφόσον η εν λόγω περιφέρεια περιλαμβάνει περιοχές σημαντικές από περιφερειακή άποψη για τα είδη αυτά.

Για την εκτίμηση της σημασίας των περιοχών λαμβάνονται υπόψη η έκταση της περιοχής, ο πληθυσμός που διαβιόσ' αυτή και η χρονική της σταθερότητα.

Για την εφαρμογή του κριτηρίου 2 χαρακτηρίζονται τουλάχιστον εκείνες οι περιοχές που πληρούν μία ή και τις δύο από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- συγκαταλέγονται μεταξύ των 100 περιοχών της Κοινότητας που είναι οι σημαντικότερες για τη διατήρηση καθενός από τους τύπους οικοτόπων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα IV,

— συγκαταλέγονται μεταξύ των πέντε περιοχών μιας περιφέρειας που είναι οι σημαντικότερες για τη διατήρηση καθενός από τους τύπους οικοτόπων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα IV, εφόσον η εν λόγω περιφέρεια περιλαμβάνει περιοχές σημαντικές από περιφερειακή άποψη για τους οικοτόπους αυτούς. Για την εκτίμηση της σημασίας των περιοχών λαμβάνεται υπόψη η έκταση και η αντιπροσωπευτικότητά τους.

Τα κράτη μέλη μπορούν να χαρακτηρίσουν ολιγότερες από πέντε περιοχές σε μια περιφέρεια ή, για την περίπτωση των ειδών που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I, εφόσον ολόκληρος ο κοινοτικός πληθυσμός είναι συγκεντρωμένος στο έδαφος του ιδίου κράτους μέλους, ολιγότερες από 100 περιοχές εάν:

α) δεν υπάρχει μη χαρακτηρισμένη περιοχή που να είναι σημαντικότερη από τις ήδη χαρακτηρισμένες στην ίδια περιφέρεια και

β) περισσότερες από τις μισές επιλέξιμες περιοχές σε μια περιφέρεια έχουν ήδη χαρακτηριστεί και

γ) περισσότερο από το 50 % του πληθυσμού των ειδών της περιφέρειας διαβιού σε ζώνες ειδικής προστασίας.

Για τα είδη και τους τύπους οικοτόπων με πολύ περιορισμένη κατανομή που καλύπτει περισσότερα του ενός κράτη μέλη, οι αποφάσεις σχετικά με την εφαρμογή των κριτηρίων λαμβάνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 23.

Για το κριτήριο 3, πέρα από τις περιοχές που πληρούν τα κριτήρια 1 και 2, θα πρέπει να συμπεριληφθούν περιοχές εξαιρετικά πλούσιες σε σημαντικά είδη μιας ή περισσότερων ταξινομικών ομάδων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Οι πληροφορίες που πρέπει να καθοριστούν για τη διαβίωση δεδομένων σχετικά με τον χαρακτηρισμό των ζωνών ειδικής προστασίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Δυνάμει του παρόντος παραρτήματος καθορίζονται τα διάφορα διακριτικά χαρακτηριστικά του τοπίου που έχουν εξέχουσα σημασία για την τοπική άγρια ζωή

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Σχέδιο διαχείρισης για τα εκμεταλλεύσιμα είδη άγριας πανίδας και χλωρίδας που απαριθμούνται στο παράρτημα III στοιχεία α) και β)

Το σχέδιο διαχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο 14 πρέπει να εξασφαλίζει ότι:

α) η εκμετάλλευση γίνεται εντός αποδεκτών ορίων·

β) η εκμετάλλευση αποτελεί αντικείμενο κατάλληλης ρύθμισης, παρακολούθησης και ετήσιας επανεκτίμησης ώστε να εξασφαλίζεται είτε αύξηση του πληθυσμού είτε διατήρησή του σε σταθερά επίπεδα·

γ) η εκμετάλλευση δεν επηρεάζει την ικανότητα των πληθυσμών των σχετικών ειδών στις μεμονωμένες τοποθεσίες να επανακτούν την ισορροπία τους μετά από μια φυσική ή τεχνική απώλεια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

Απαγορευόμενες μέθοδοι και μέσα σύλληψης και θανάτωσης και απαγορευόμενοι τρόποι μεταφοράς

ΘΗΛΑΣΤΙΚΑ

α) — Δόκανα (δρόχοι)

— Τυφλωμένα ή ακρωτηριασμένα ζώα που χρησιμοποιούνται ως δολώματα

— Μαγνητόφωνα

— Ηλεκτρικές συσκευές που μπορούν να θανατώσουν ή να ζαλίσουν

- Πηγές τεχνητού φωτός
 - Καθρέφτες και άλλες συσκευές που εκθαμβώνουν
 - Διατάξεις για τη φωταγώγηση στόχων
 - Οπτικές συσκευές για νυκτερινό κυνήγι που περιλαμβάνουν ηλεκτρονική μεγέθυνση εικόνας ή μετατροπή
 - Εκρηκτικές ύλες
 - Δίκτυα ⁽¹⁾
 - Παγίδες ⁽¹⁾
 - Βαλλίστρες
 - Δηλητήριο και δηλητηριασμένα ή αναισθησιογόνα δολώματα
 - Θανάτωση με τοξικό αέριο ή καπνό
 - Ημιαυτόματα ή αυτόματα όπλα με γεμιστήρα που μπορεί να περιέχει πάνω από δύο φυσίγγια
- 6) — Συστήματα για την παγίδευση των ποδιών
- Αυτοασφαλιζόμενα δόκανα
- γ) — Αεροσκάφη
- Κινούμενα αυτοκίνητα οχήματα

ΙΧΘΥΕΣ

- α) — Δηλητήρια
- Εκρηκτικές ύλες

⁽¹⁾ Αν χρησιμοποιούνται για μεγάλης έκτασης ή χωρίς επιλογή σύλληψη ή θανάτωση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

Οι επιγραφές που θα καθορίζονται δυνάμει του παρόντος παραρτήματος πρέπει να πληροφορούν για το χαρακτηρισμό των σχετικών περιοχών ως ζώνες ειδικής προστασίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI

Δυνάμει του παρόντος παραρτήματος καθορίζονται οι έρευνες που θα παρέχουν τη βάση για την προστασία, διαχείριση και εκμετάλλευση όλων των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας και των οικοτόπων που αναφέρονται στο άρθρο 1
